

ADMINISTRATIA ROMÂNĂ

ORGANUL UNIUNEI GENERALE A NOTARILOR DIN ROMÂNIA
APARE LUNAR SUB CONDUCEREA UNUI COMITET. // ABONAMENTUL ANUAL 300 LEI

Hofherr-Schranitz-Clayton-Shuttleworth

Fabrică de mașini agricole cu renume mondial *Timișoara*, Strada I. C. Brătianu No. 1 și
CLUJ, Strada Regina Maria No. 37.

Trioare, Batoze de porumb
Tăetoare de sfeclă. Tocă-
toare de nutreț, Uruitoare

Oferă pentru sezonul în curs totfelul de mașini ag-
ricole în special batoze de imblătit tip nou cu rame
de oțel combinate cu motoare pentru țitei sistem
Diesel, benzină și petrol etc. începând de la Lei 85.000

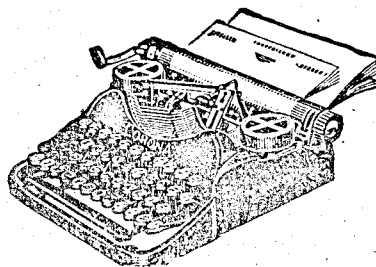
Pluguri, Grape, Prășitoare,
Mașini de sămănat în rân-
duri.

Cumpărați din mână întâi!

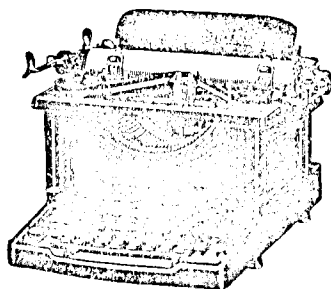
OFERTE LA CERERE!

ECONOMIE DE TIMP !!
NE VIZITAȚI OCAZIONAL!

MEZEY CLUJ

STRADA REGINA MARIANO. 2. // TELEFON, NO. 1109.

Reprezentanța mașinilor de scris

L. C. SMITH & CORONA

Unica construită pe rul-
menți de bile!
Rezistența îndelungată!!!

ATELIER DE REPARAȚIE

Mașini de scris, de co-
piat, de multiplicat și ma-
șini de calculat.

Accesoriile.

Se va executa repararea
mașinilor de scris în timp
de 24 ore.

Reprezenți în rayon
pentru Național Cash
Registers Comp.,
Dayton-Ohio, U. S. A.

Cine primește un număr se consideră abonat

nit impozitele, au înacasat amenzile, au executat prestațiile, — cu un cuvânt ș'au făcut datoria, — vor rămâne pe jos.

Ministerul sporește confuzia. Intâiu a dispus confirmarea prin comisiunile interimare înainte de alegeri în mod provizor.

Apoi a dat nou ordin, că alegerea (numirea) se va face cu toate formele cerute, prin consiliile nou alese.

În urmă fostul subsecretar de stat dela interne, Dl. E. Mirto, a promis, că vor fi confirmați pe loc; să facă numai 4 (*patru*) apeluri: la Dsa, la minister, la directorat și la prefectură. Într'adevăr fericiți muritori. Acum vor fi în ordine.

Dar până atunci mulți sunt în aer ca sicriul lui Mohamed.

Funcționari de stat nu mai sunt, comunali încă n'au devenit. *Leafă* nu primesc de nicăiri. Dar muncă li se cere. Prefecții îi amendează și îi terorizează în orice manifestare. Poporul întăritat prin propaganda electorală demagogică nu-i mai ascultă.

Neorientarea și incurcătura crește: orice bu-solă s'a pierdut. A rămas însă lipsa și grija pentru pânea și casa de mâine și pentru copiii dela școală.

Cine să îndură să ia măsuri? Nimeni, lumea trece împasibilă pe lângă nevoile acestor nenorociți.

S'ar crede poate, că acest tratament special s'a aplicat numai foștilor funcționari de stat: sub-prefecților și notarilor.

Iată însă, că art. 260 supune numirei (alegerii) pe secretarul general al județului și pe juriconsult, fără ca să spună, că ce va fi cu actualii titulari stabili și definitiv, iar art. 265. despre funcționarii de specialitate ai județelor spune asemea că „se vor putea confirma ca funcționari județeni“.

Un exemplu clasic de ipocrizie este art. 173. în care se vorbește în doi peri de condițiunile de admisibilitate, de stabilitate, de înaintare și de pedepsele disciplinare ale funcționarilor comunali, incurcând dispozițiile legilor speciale cu cele ale legii pentru organizarea ministerelor ca apoi în ultimul alineat să spună, că totuș normative sunt „dispozițiunile legii (administrative) și regulamentului, ce se va face“.

De aici poate alege oricine, ce va vrea și mai ales ce-i va conveni.

Pretutindeni, unde e vorba de funcționari, organelor competente li s'a dat amplă latitudine de a proceda cum vor, spunându-se, că „vor putea face“ „vor putea proceda“, „vor putea numi“, „vor putea da“ și aproape nicăiri nu este o dispoziție categorică bărbătească și sinceră. Dăm numai câteva exemple: în art. 554.

„Funcționarii, cari la publicarea legii se vor găsi în serviciu fără a îndeplini condițiunile de admisibilitate cerute de lege vor putea fi menținuți cu titlu provizoriu.“

Dar, dacă azi sunt definitiv și stabili?

Sau în art. 661.

„Pentru funcționarii aflați în funcțiune la data promulgării legii, Ministerul de Interne va putea acorda dispensă de condițiunile cerute de legea de față.“

Sunt și alte multe de aceeași natură, ceiace bine înțeles nu va face nici o piedecă, ca acțiunile în contencios pornite cu diuimul să nu restabilească situația de drept, anulând orice încălcări comise cu atâta ușurință în paguba funcționarilor.

V. Arieșanu.

Diferențieri necesare în dreptul administrativ

Nouii ramuri ale dreptului public

Formidabila desvoltare a vieții publice de după război, atât prin nenumăratele probleme ce se pun acum pentru prima oară organizării interne a Statelor, cât și prin marile deziderate ale Societății Națiunilor, soluționate toate deopotrivă prin *texte juridice*: constituții, legi, regulamente, tratate convențiuni, protocoale, a avut ca inexorabil rezultat, lărgirea și diferențierea vechei sfere a dreptului public, în așa proporții, încât cunoscuta lui clasificare în: drept internațional; drept constituțional; administrativ; penal; procedură penală; procedură civilă; a devenit o haină absolut imposibilă.

Într'un studiu special „*Conceptia asupra dreptului și științei administrative în legislație și doctrină* (52 p. Chișinău, Imprimeria Statului) am expus, întemeiat pe tendințele noi în doctrină și pe înfăptuirile legislației moderne, necesitatea imperioasă a

restrângereii obiectului dreptului administrativ, numai la organizarea și funcționarea: administrațiilor locale; a organelor de control și tutelă administrativă din ministerul de interne; a contenciosului administrativ inclusiv noile comitete de revizuire; precum și studiul principiilor generale pentru organizarea ministerelor și tuturor serviciilor publice și pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor funcționarilor publici, — rămânând astfel ca toate celelalte probleme, care fac deja obiectul unor legislații speciale bine definite, să fie studiate ca ramuri distincte ale dreptului public.

Primul criteriu, am putea spune de bun simț, care impune această diferențiere de noi discipline juridice din vechiul drept administrativ, este natura însăși a materiei care face obiectul legislației.

Mărginind obiectul dreptului administrativ nu-

mai la problemele de administrație generală, care constituie prin însăși această generalitate specificul administrației propriu-zise, atunci implicit recunoaștem calitatea de noi ramuri ale dreptului public celorlalte grupe de legi chiar și dacă în formelor actuală unele din ele au mai mult valoare de legislație deci de drept. Și acestea sunt: dreptul polițienesc, dreptul militar, legislația cultelor și artelor și dreptul școlar; dreptul muncitoresc; legislația sanitară și socială, legislația industrială și minieră; legislația agrară; dreptul financiar.

Este delat sine înțeles, că pe de o parte numai prin această diferențiere firească studiul dreptului public va câștiga în profunzime, prin utilizarea rațională a tuturor științelor care sunt la baza fiecăreia dintre atât de variatele sale ramuri, și că pe de altă parte, cu cât noile ramuri ale dreptului public, vor fi mai bine încheiate, cu atât mai temeinic se vor putea organiza serviciile publice ale Statului, județelor și comunelor.

Metoda științifică impune analiza tuturor elementelor determinante ale fenomenelor disciplinei considerate, în speță a fenomenelor juridice, politice și sociale.

Această analiză nu e posibilă decât prin specializare, ori tocmai această operă de aprofundare este necesară în actuala fază a dreptului public, pentru a pași sigur pe calea științei.

Și este foarte interesant de observat, că această evoluție a dreptului public nu este numai un deziderat de ordin doctrinar, ci și o imperioasă necesitate a noilor concepții de organizarea statelor. Într'adevăr, politica modernă tinde să utilizeze într-o așa de largă măsură ultimele cuceriri ale științelor, în ceea ce ele au mai bun din punct de vedere al organizării serviciilor publice, încât socotim chiar că acest fenomen constituie însuși caracterul ei specific.

Dacă adăugăm, că doctrina străină este unanimă în a recunoaște individualitatea măcar a o parte din noile ramuri de legislație publică, atunci reiese în mod evident că concepțiunea noastră în această privință este pe deplin justificată.

Cu toate acestea, trebuie să relevăm încă un factor deosebit de important, în sprijinul ideii noastre, și anume: fiecare din aceste noi ramuri ale dreptului public primesc o puternică consacrare prin aceea că punerea în aplicare a normelor lor speciale nu a fost posibilă pe calea procedurii obișnuite ci legiuitorul a fost silit să recurgă la acte și forme speciale de procedură. Dealtfel problema procedurii în dreptul administrativ este complet nestudiată, deși ea este de un interes capital, atât în practica, cât și în teoria dreptului. În afară de procedura civilă și penală, celelalte proceduri sunt neglijate, și doară nu există nici o ramură de drept pozitiv, fără o procedură a sa proprie. Rămânând în cadrul dreptului public intern, din punct de vedere procedural, toate serviciile publice instituite pentru aplicarea diferitelor legislații care-l compun, se folosesc pe lângă unele norme comune, cum sunt acele prevăzute în legea contabilității publice și a Curții de Conturi, de norme de procedură specială, isvorâte din natura specifică a obiectului lor.

Atât dreptul cât și procedura iau un aspect diferit după calitatea subiectelor de drept și natura obiectului care constituie scopul legislației. Ori, cum între școlari, profesori, părinți și corespondenți, ale căror drepturi și datorii le stabilește legislația școlară; soldați, ofițeri și generali, activi și de rezervă, de care se ocupă dreptul și procedura militară; provinciile, comunele și județele și întreg sistemul de control și participare a cetățenilor la administrarea lor, care fac obiectul dreptului administrativ propriu zis; între toate aceste raporturi juridice, dacă e să ne mărginim numai la ele — sunt colosale deosebiri, chiar și când ar fi în joc aceleași persoane, și ca atare deci este firesc și inexorabil că atât principiile de drept, cât și formele procedurale să difere profund între ele.

Pentru toate aceste puternice motive, considerând și natura obiectului fiecărei legislații, noi credem că în dreptul public se deosebesc cu individualitate proprie, următoarele „drepturi” și „proceduri”

1. Dreptul și procedura constituțională

Obiectul dreptului constituțional este prea bine cunoscut pentru a ne mai opri asupra lui; constituția nu este însă numai o declarațiune de drepturi și obligațiuni individuale și o expunere a principiilor fundamentale pentru organizarea statului, provinciilor, județelor și comunelor, ci ea stabilește și norme precise de procedură pentru aplicarea dreptului ce-l instituie.

Procedura constituțională este cuprinsă în numeroase articole ale constituției și anume:

- a) art. 17 privitor la expropriere,
- b) art. 34, 35, 37, 38, 76, privitoare la elaborarea legilor și regulamentelor,
- c) art. 43, 44, 47, 48, 49, 51, 52, 57, 96 privitoare la funcționarea parlamentului,
- d) art. 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, privitoare la alegerea regelui în caz de vacanță a tronului, numirea sau alegerea regentei, depunerea jurământului regelui.
- e) art. 98, privitor la urmărirea miniștrilor adică responsabilității lor.
- f) art. 129, 130, privitoare la revizuirea constituției.

Apoi regulamentele Camerei și Senatului, cuprind mai ales normele de procedură ale acestor organe constituționale, iar legea electorală stabilește procedura alegerii membrilor parlamentului.

În afară de acestea, însăși practica noastră constituțională cunoaște unele norme de procedură unanim admise în sistemul democrațiilor parlamentare, care deși nu sunt scrise, sunt totuși tot mai mult respectate atât în ce privește numirea guvernelor, cât și constituirea și funcționarea lor precum și controlul parlamentului asupra actelor guvernului.

2. Dreptul și procedura administrativă

Dreptul administrativ al cărui obiect l'am arătat mai sus nu poate fi pus în aplicare decât grație normelor speciale de procedură administrativă, prea numeroase și importante pentru a nu merita onoarea unui studiu special. Procedura administrativă, ca materie distinctă a dreptului se impune

prin aceia că ea constituie un întreg sistem juridic pentru: sancționarea abuzului administrativ; înfăptuirea dreptului de control al cetățenilor asupra funcționării administrațiilor locale și al dreptului de control al autorităților asupra funcționarilor lor.

În procedura administrativă intră: procedura alegerii membrilor consiliilor comunale, județene și provinciale; procedura specială a lucrărilor consiliilor comunale, județene și provinciale; procedura recursului ierarhic a recursului în contencios administrativ și la comitetele de revizuire; procedura justiției disciplinare.

Ținem să menționăm că nu trebuie să se confunde procedura administrativă, cu tehnica administrativă, care privește exclusiv metodele de efectuare a lucrărilor care duc la pronunțarea deciziunilor administrative, adică: înregistrarea, repartitia, studiul, avizele, corespondența și clasarea lucrărilor.

Dreptul și procedura polițienească

Izvorul dreptului polițienesc, unic și permanent, rezidă în dreptul statului de a-și apăra la rigoare cu forța existența sa și ordinea publică, drept al cărui revers este obligațiunea individuală de a nu tulbura ordinea publică și bunele moravuri, și de a nu aduce vreo atingere bunurilor care alcătuiesc domeniul public, obligațiune care este sancționată — nu prin pedepse cu caracter educativ moral cum face dreptul penal ci prin mijloace de constrângere, da natură materială, pentru repararea atingerii aduse ordinii publice, bunelor moravuri sau domeniului public.

Din acest principiu fundamental decurg toate caracterele specifice ale dreptului și procedurii polițienești și tot prin el se determină și obiectul lor ca drept sancționator. Într'adevăr, în timp ce dreptul penal se ocupă cu crimele și delictele — și trebuie să se ocupe în mod exclusiv numai cu ele — sancțiunile sale fiind pedepse aplicabile de autorități ale puterii judecătorești, după normele procedurii penale și numai în limitele principiului responsabilității personale și individualizării pedepselor, obiectul dreptului polițienesc îl constituie contravențiunile și delictele speciale considerate numai în faptul lor material, indiferent de elementul responsabilității sancționabile prin mijloace de constrângere cu caracter principal, dacă nu chiar exclusiv, de reparație materială care se aplică de însăși organele de poliție, după o procedură proprie, cu drept de apel și recurs la instanțele judecătorești, pentru cel ce se crede nedreptățit.

Îată în cele ce urmează obiectul dreptului și procedurii polițienești.

PARTEA ÎNTĂIA

Principii fundamentale

1. Analiza dreptului de poliție al Statului și măsura în care Statul recunoaște un drept de poliție comunelor, județelor și tuturilor celorlalte persoane juridice pe care el le crează.

2. Poliția preventivă; administrativă, de informațiuni privitoare la siguranța Statului; și poliția represivă; judiciară.

3. Dreptul de poliție internațională, poliția interstatală.

4. Izvoarele dreptului polițienesc.

5. Dreptul de deciziune al poliției, corespunzător aceluia al autorităților judecătorești; actele și formele în care el se manifestă.

6. Actele de constatarea contravențiunilor și delictelor speciale.

7. Alte mijloace legale de activitate ale poliției, între care și acelea necesare luării unor măsuri de tehnică polițienească.

8. Sancțiunile dreptului polițienesc.

9. Căile de atac împotriva deciziunilor și sancțiunilor polițienești.

10. Bibliografia dreptului polițienesc; expunere critică.

PARTEA A DOUA

Organizarea și atribuțiunile poliției române

11. Istoria poliției române.

12. Organizarea și funcționarea serviciilor de poliție generală, adică cu competență materială generală; și atribuțiunile autorităților administrative cu drept de poliție generală.

13. Organizarea și funcționarea serviciilor de poliție specială, având o competență restrânsă, atât din punct de vedere material, cât și din punct de vedere personal.

14. Atribuțiunile de poliție specială ale unor organe publice, aparținând altor servicii publice decât celor polițienești.

15. Poliția comunală, urbană și rurală.

La fiecare capitol în parte, se expun legile și regulamentele de poliție generală sau specială respectivă.

PARTEA A TREIA

Dreptul polițienesc comparat

16. Organizarea și funcționarea poliției în statele străine, în comparație cu poliția română.

PARTEA A PATRA

Infrațiunile polițienești

17. Necesitatea unui cod polițienesc.

18. Contravențiunile.

19. Delictele speciale prevăzute în legi speciale, care nu sunt decât tot contravențiuni, dar mai greu sancționate. Ele se mai numesc și delicta contravenționale sau contravențiuni delictuase.

4. Dreptul și procedura financiară

Obiectul dreptului financiar îl alcătuiește desigur întreaga legislație financiară adică: legile de impunere și de instituire de monopoluri; regimul vamal; legi de autorizarea de împrumuturi, converșiuni, stabilizare; legi privitoare la institutul bancar de emisiune; legea contra cametei; diferite legi speciale, între care legea salarizării funcționarilor publici și însuși bugetul; etc. Procedura financiară este prevăzută: pentru constatarea veniturilor așezarea și preceperea impozitelor, chiar prin legea contabilității publice, legea pentru organizarea Curții de Conturi și în parte prin legea pentru organizarea Ministerului de Finanțe.

5. Dreptul și procedura militară

Materialul de studiu al dreptului militar îl formează legile și regulamentele pentru organizarea și funcționarea armatei, marinei și aviației, și principiile lor fundamentale. Un capitol cu deosebire interesant și cu un caracter excepțional îl constituie codul penal militar, cu organele și procedura lui specială de aplicare. Deasemeni justiția disciplinară militară are organe și procedură cu totul diferite de acea a judecării funcționarilor publici.

6. Legislația cultelor și învățămîntului,

se compune din regulamentele de organizarea ministerului Instrucțiunii și a tuturor felurilor de învățămînt, prin care se stabilesc drepturile și obligațiunile școlărilor, studenților, părinților și profesorilor. Din punct de vedere procedural această legislație prezintă unele norme cu totul specifice, cum de pildă: procedura examenelor și concursurilor de admiterea în școlăle de toate gradele, sau de absolvirea lor; a examenelor de capacitate pentru profesorii secundari, de agregatie, docenți, sau recomandare pentru profesorii universitari. Apoi procedura de judecată disciplinară a membrilor corpului didactic, procedura pe care trebuie să o urmeze consiliile de facultate și senatele universitare în indeplinirea atribuțiilor lor, procedură ce nu poate fi confundată cu tehnica administrativă, ale cărei principii sunt identice pentru toate serviciile publice. Deasemeni procedura școlară ca sistem de norme juridice procedurale, nu are nici o legătură cu tehnica pedagogică.

Legea generală a cultelor, statutul bisericii ortodoxe și regulamentele lor de aplicare, prezintă deasemeni norme de drept și procedură proprii, ce nu pot fi confundate cu acelea ale dreptului administrativ propriu zis.

7. Dreptul muncitoresc,

prezintă un caracter excepțional, suficient el însuși pentru a demonstra artificialitatea actualei clasificări a dreptului public. Într'adevăr, legislația muncii este considerată ca făcând parte din dreptul administrativ; ori pentru tot ceiace privește contractul de ucenicie și contractul individual și colectiv de muncă, codul muncii este un drept emina-mente privat și colectiv de muncă, și ca atare nu poate fi trecut în rîndul dreptului public. Dreptul muncitoresc nu este drept public decât numai în măsura în care stabilește norme de procedură, prin care statul prin organele sale publice, intervine pentru apărarea intereselor muncitorilor în raporturile lor cu patronii. Legislația muncitorească cuprinde deci un drept muncitoresc care este un

drept privat și o procedură specială care face parte din dreptul public — întocmai ca și procedură civilă — împreună cu normele pentru organizarea serviciilor publice instituite anume, pentru a folosi această procedură întru realizarea protecțiunii lucrătorilor.

8. Legislația minieră și industrială.

Legea minelor este aproape în întregime o lege de procedură a stabilirii drepturilor miniere, a acordării dreptului de concesiune și a normelor de explorarea și exploatarea zăcămintelor. Ea cuprinde în același timp organizarea serviciilor, comisiunilor și consiilor pentru aplicarea legii minelor și un întreg sistem de contencios administrativ special.

9. Dreptul internațional public,

dela înființarea Societății Națiunilor, a luat o așa de mare dezvoltare și în întindere și în profunzime, încât cu drept cuvînt putem spune că el constituie o întreagă enciclopedie juridică, avînd aproape tot atâtea ramuri distincte cîte are dreptul public intern, întocmai după cum dreptul internațional privat tinde să se ocupe cu aproape toate problemele dreptului privat intern.

Cît despre procedura dreptului internațional, ea prea este distinctă de orice alte norme și principii de procedură, pentru a mai insista asupra existenței și caracteristicilor ei.

10. Legislația agrară;

până în prezent, la noi a fost în cea mai mare parte o procedură specială privitoare la înfăptuirea exproprierii; procedură care s'a aplicat de autorități speciale de contencios administrativ, dintre care cea mai înaltă, comitetul agrar, funcționează încă.

12. Dreptul și procedura penală

întocmai ca și *procedura civilă* sunt prea bine cunoscută pentru a mai fi necesar să expunem obiectul lor.

* *

Din cele ce preced rezultă că dreptul administrativ așa cum este înțeles încă de administra-tiviștii din vechea generație, este o vastă enciclopedie de legislații diferite care merită onoarea de a fi studiate separat. Mai mult încă, progresul dreptului public și al vieții de Stat este condiționat tocmai de progresul acestor noi ramuri juridice diferențiate din dreptul administrativ.

Prof. Iuliu Pascu.

Contribuiți la fondul pentru:

CĂMINUL NOTARILOR

Statutul funcționarilor publici

Discursul rostit de dl. Virgil Ionescu Darzeu subdirector general cu ocazia congresului Asociației generale a funcționarilor publici

Domnilor!

Având cinstea de a ține prima prelegere cu ocazia grandioasei manifestațiuni care se caracterizează prin prezența Dvs. într'un număr considerabil și animați de un înalțător sentiment de solidaritate, vă rog ca mai întâi să mi dați voe să mulțumesc atât D-lor cari au luat inițiativa de a ține acest important congres cât și Dvs. cari prin prezență, îi dați suflet și viață.

Și în al doilea loc, să vă rog să fiți îngăduitori față cu expunerea unei camaridă, dar pornită dintr'un imbold de solidaritate, a subiectului pe care urmează să vi-l desvolt.

Subiectul despre care trebuie să vă întrețin în scurte cuvinte, este acela dacă legea statutului funcționarilor publici este folositoare și indispensabilă vieții normale, în cadrul constituțional, pentru buna propășire a scumpei noastre țări, sau dacă ea, trebuie înălăturată ca un lucru care aduce greutate în mersul ei normal de dezvoltare.

Sunt obligat ca mai înainte de a cerceta care este economia și cari au fost rezultatele acestei legi, să vă fac un scurt istoric.

Prima chestiune care se pune este aceea de a se ști ce se înțelege în mod curent prin cuvântul de funcționar și ceace ar trebui ca fiecare om conștient s'o priceapă.

Dacă cum foarte bine știți în principatele românești Moldova și Muntenia, la începutul zămislirii lor în timpul lui Dragoș Vodă și Bogdan embronara organizare de Stat se compunea, din Domni și Căpeteniile oștirea. Această oștire, în acel timp, avea menirea de a întruhipa pe de o parte Statul, și pe de alta, de a-i constitui organele sale constituționale, — adică la începutul organizării Statelor românești căpeteniile armetei cumula în acelaș timp și funcțiunile civile.

Cu vremea — prin dezvoltarea statelor surori, organizarea de stat devine mai complectă și în acelaș timp mai complexă. A început a se face o diferențiere — care dăinuște și astăzi — și anume aceea că pentru funcțiunile civile, ș-au creat funcționari speciali astfel că, în timpul marilor voevozi Ștefan și Mihai, am avut boeriile militare și boeriile civile, aceasta împreună constituind organizarea de stat de pe atunci.

Acest fapt că deținătorii funcțiunilor erau considerați ca boerii vremurilor, — și de altfel Dvs. bine știți că noi românii nu am avut decât astfel de boerii, — a continuat până în ultimul timp până câtră aplicarea Regulamentului Organic.

Acum D-lor, după ce v'am arătat ce se înțelege prin funcționari până la venirea Voevodului Cuza, să facem o mică paralelă cu ceace se întâmpla în restul lumii civilizate,

Vom găsi că în urma multor svârcoliri, poporul englez cel mai atent în materie de drepturi și libertăți din câte sunt pe acest pământ, — a obținut din anul 1201 libertatea individuală și în ace-

laș timp — ceace ne interesează pe noi, — că în timpul lui Ioan Fără Țară s'a prevăzut primul Statut al funcționarilor Statului, funcționarul fiind responsabil, personal, de fapta lui și nu putea să invoace autoritatea Regală în apărare. Prin aceasta înseamnă, că încă din acel timp funcționarii aveau răspundere definită și deci, prin consecință, un drept în funcțiunea lor.

Vedeți deci D-lor că în primul început în Europa, Statutul funcționarilor publici ființează încă din 1201.

Ar fi să vă răpesc timpul în mod inutil, arătându-vă Dvs, că guvernele despotice și autocrate ale Angliei, Germaniei și Franței — în special Franței — începând dela Colbert și Montesquie, au cristalizat, atât prin biluri cât și prin ordonanțe drepturile precise ale funcționarilor publici.

V'am făcut această paralelă între dezvoltarea normală a Principatelor românești și a statelor din apus pentru a documenta în primul rând că situațiunea de funcționar era cinstire adusă personelor celor mai vrednice și în al doilea rând, că datorită acestor sârguincioși slujitori și conducători și poporul român, ș'a putut menține ființa etnică și conștiința națională a poporului român, calități neperitoare cari au format piatra de temelie a României Intregite de astăzi. Acum D-lor, sunt obligat să vă arăt și situația precară care a urmat Regulamentului Organic până în 1923 când s'a votat legea Statutului funcționarilor publici.

Este de domeniul istoriei contimporane, că după formarea Regatului României și conducerea ei constituțională prin partide politice situația funcționarilor publici, a început a decada din treaptă în treaptă.

Fără a vă reaminti concretizările lui Carageale, încari se arată în mod vădit cum funcționarul român, dela boerul de altă dată, a fost adus la un om, căruia să-i fie greu să-si poarte caracterul, vin și vă spun ca să vă aduceți aminte că în ziua plecării guvernelor de la putere, prin aceasta se subînțelegea și plecarea a foarte multor funcționari publici, din serviciul Statului.

Dacă ar fi suferit, de pe urma acestor dese schimbări, numai persoanele lezate, încă ar fi destul de mult.

Dar și aici este punctul cel mai grav, unitatea în administrație și continuitatea în conducere, erau paralizate, prin faptul că persoane însărcinate cu atribuțiuni de funcționar public, erau cu totul eterogene, atât ca suflet, cât și ca minte, pentru greaua și frumoasa răspundere de a fi funcționar public.

Această situație a continuat până la războiul de Intregire și s'a agravat în prima perioadă a păcii, poate, datorită, faptului că atât conducerile politice, aveau nepreciziiuni, cum și faptul că în rândurile funcționarilor publici s'au strecurat și multe elemente indocelnice.

(Va urma.)

Șomerii

O problemă discutată mult în timpul din urmă, este aceia a șomerilor, adică a oamenilor fără lucru, cari și în țara noastră se înmulțesc într'una. Avem șomeri intelectuali și șomeri manuali, adică oameni cu carte, cari nu pot fi primiți în oficii și muncitori manuali de diferite categorii, cari nu află lucru. Este datorința noastră a tuturor să ne îngrijim de soarte deaproapea, dar tot datorința noastră este să-i știm selecționa pe acești martiri ai sortii.

Avem o sumedenie de neisprăviți, adică astfel de tineri, cari au făcut 2—3 sau chiar mai multe clase liceale și nu și-au mai continuat studiile din motive diferite pentru-că această reușită a îndemnat pe mai mulți să-și intrerupă studiile și să alerge după funcții. S'au îndopat oficiile cu astfel de elemente, pentru-ca la o selecționare să-și formuleze pretenții, că au muncit 1—5 sau mai mulți ani și conform legii și-au câștigat drepturi, ce nu li-se mai pot lua, având pe de-o parte dreptate.

A urmat epoca funcționarilor cvalificați, cari nu mai puteau fi primiți în oficii, ce gemeau de neisprăviți.

Pentru-ca să mai scadă numărul funcționarilor fără servicii, adică al șomerilor intelectuali, ar fi de dorit, ca barem neisprăviții ai căror părinți au avere, să fie concediați și trimiși la plug, dacă nu-lea plăcut la timpul său școala, iar în locul lor să fie primiți funcționari cvalificați înțeleg aci pe cei tineri în funcții.

Șomeri manuali încă trebuiesc selecționați, căci după război nu 'i-a mai plăcut țaranului să muncească pământul și s'a făcut muncitor la sonde sau minier muncitor la C. F. R., ba frănar, ba factor postal și mai câte de toate, portar, ușier, șofer, bragagiu, zarzavagiu, chirurgiu, vânzător de ziare, curățitor de ghete, hamal ș. a.

Sunt astăzi șomeri manuali, cari au acasă 3—10

jughere de pământ, sunt muncitori în diferite părți și mai ales la C. F. R. cari au acasă averi frumoase, pe cari le arendează, pentru-că nu le place să le muncească.

Sunt muncitori la mine, sonde și fabrici, cari după-ce și-au risipit averile, s'au făcut muncitori manuali și sunt șomeri, car s'au născut din părinți muncitori manuali, cari nu au moștenit nici-o avere și cari au devenit șomeri imbulziți de alții cu avere, sau de cei cari și-au prăpădit averile în deșfrăuri.

Sunt șomeri, cari și-au vândut averile și s'au mutat la orașe, unde s'au făcut zarzavagii etc. și au trăit domnește până-când a venit criza, când nemai aducându-le noua ocupație un venit care să le asigure existența, să facă pe șomerul.

Ar fi timpul să se facă o revizuire a muncitorilor manuali, cerându-se relații asupra lor dela locul de origine, concediindu-se cei cari ar avea și alte mijloace de existență, pentru-ca în locul lor să fie primiți adevărați șomeri. Ar fi necesar să se facă chiar revizuirea șomerilor, trimițându-se la vetre aceia, cari au case și pământuri părăsite de ani de zile, ca să muncească acolo, apoi ar trebui să se înființeze colonii de muncitori cari să muncească pământurile diferitelor instituții și rezervele de stat etc. pentru cari sau nu se află prea puțini lucrători și mai ales arândători, prin care fapt s'ar aservi două scopuri, adică șomerul ar afla lucru, iar pământul ar produce și nu ar fi expus prăpării.

Șomeri neplasaibili după aplicarea mijloacelor arătate mai sus să se plaseze în orașe și comune, unde întrebuițați la diferite lucrări (unde azi se întrebuițează lucrători și cu avere, cu existență asigurată) să li-se dea hrană și eventual plată, atâta timp, până-când și află în alte părți lucru sau serviciu.

Ioachim Sas notar.

Constatări regretabile

Pasivitatea ce a luat ființă în viața Asociațiunei noastre, — îndeosebi în timpul din urmă — constituie o stare atât de gravă, peste ce nu se mai poate trece cu vederea.

Situația în care ne găsim astăzi e imposibilă, — nepăsarea asupra soartei noastre determină o inerție păcătoasă, care ne duce spre pierire.

Totul în primejdie, totul spre prăbușire, ca nici urmă se nu rămână asupra crezului nostru păstrat cu sfințenie în sufletele noastre întru determinarea aspirațiilor noastre juste în concertul vieții administrative a cărui greutate și povară și azi se reazimă pe umerii noștri cu obligațiuni și îndatoriri importante, însă fără drepturi.

Nedreptățile aduse Corpului nostru, lupta noastră mai bine de un deceniu, fără vreun rezultat, atât de mult a știut se descurajeze rândurile noastre, încât azi majoritatea Colegilor căzuți în apatie nu mai dau nici un crez, nici un concurs vieții Uniunei, astfel se lasă vroinței soartei.

Domnilor Colegi! Nu astfel înțeleg aceasta situație.

Înțeleg, descurajarea este pentru cei lași, cărora nu li sa dat nici când viață.

Înțeleg, cu cât lupta noastră va fi mai dărză, cu atât mai mult trebuie se mărturisim tăria sufletului nostru prin o rezistență și mai puternică și pentru de a putea face față acestei necesități, se ne inchiegăm rândurile noastre în espresiunea solidarității indistructibile și a vroinței ferme pentru de a duce lupta la bun sfârșit.

Astfel înțeleg Domnilor Colegi viața noastră, se fim cu toții la datorință trăim timpuri grele și noi trebuie se ne afirmăm, chiar și pe lângă celea mai mari jertfe, de vrednici situației ce neo revindicăm.

Și se nu uitați fraților Colegi, că drepturi nu sau câștigat nicicum și nu se vor putea câștiga decât prin luptă și muncă.

Aceste două principii se alimenteze sufletele noastre, în rugăciunile de toate zilele, în concepția aces-tei aserțiuni se ne îndreptăm viața noastră, singure condițiuni pentru realizarea aspirațiilor noastre.

Drepturile numai noi înșine le vom putea câștiga, afirmându-ne de vrednici acelora, astfel toți acei

Colegi, cari lucrează contrar acestor precepte, sunt dușmanii lor proprii cari merită toată desconsiderațiunea lumii.

Nu ascund răul ce zace în mijlocul nostru, deoarece prin aceasta reticență numai ași aduce și mai mult răz și răz: noastre, țin să-l zbiciuesc cu toată energia sufletului meu, urmărind un singur scop, îndreptarea vieții noastre.

Desprinzând aceste adevăruri e cerință eminentă, ca fiecare Coleg de îndată să-și facă datoria către Uniune prin achitarea cotizațiilor și prin colaborare la îmbunătățirea soartei vieții noastre.

Cât pentru luarea demersurilor de eliminarea neajunsurilor noastre insuportabile, — propun — că adunarea generală viitoare să se țină necondiționat tot la

București, pe lângă participarea membrilor întrun, număr cât mai mare, stând acolo atât timp, până ce vom ajunge la realizarea aspirațiilor noastre juste.

E ceasul ultim, nu e timp nici de așteptare, nici de ezitare, trebuie se invederem situația insuportabilă în care ne găsim, cum și al importanței noastre în organismul vieții de stat, cu suflet curat și dechis, fără teamă se mărturisim durerea sufletului nostru și să evidențiem dezastrul în care se află viața administrativă, și eu cred, că vom fi înțeleși.

Ni se impune aceasta datorie din interesul și dragul ce trebuie să-l avem către țara noastră scumpă și către noi înșine.

Notar, Leon Bârle.

Lacune în legea timbrului

Legea timbrului în vigoare dela 1 Mai 1925 spune între altele, că la vânzări-cumpărări se ia ca bază la impunere valoarea declarată de părți. Frumos alineat până când ai de lucru cu oameni cinstiți, dar până când nu s'a ajuns la acel grad de cinste, pentru care ar putea fi actual, acest alineat este prematur și s'a vârat în lege poate-că intenționat, ca să nu mai fie primăria comunală controlorul contractelor, cum era în trecut.

Sunt atâtea cazuri concrete, când părțile au declarat mai puțin de a zecea parte din valoarea reală și scurta o trage Statul.

La moșteniri prima transă de 100.000 Lei este scutită de impozit, ba se mai înșiră și alte lucruri cu privire la lotul tip, care în unele regiuni nici nu este cunoscut. Evaluarea e a se face ținând cont de valoarea imobilului din ultimii 5 ani și de valoarea obținută prin înmulțirea cu 10 a venitului matricol.

Pe raza judecătoriei Teregova, unde la comune nici nu există carte funduară, ca să poți identifica o parcelă după aceasta și cadastrul de dare, unde poți afla un imobil dacă știi numărul de pe vremea comunităților grănicerești, unde sunt nepertactate mii și mii de lăsăminte, unde în baza unor constatări făcute în 1924 se dau spre inventarizare în 1930 lăsăminte de-ale oamenilor vii, carii nici gând nu au să moară, se impune să faci evaluarea după venitul matricol. ne mai ținând cont și de valoarea din cei 5 ani din urmă, deci fericiți urmași ai celor decedați înainte de anul 1930, începând dela 1848, sunt scutiți de impozit succesoral, căci după valoarea impusă, masa succesorală în puține cazuri trece peste 100.000 Lei, pe când în caz ca s'ar fi pertractat la timp successiunile, statul ar fi incasat ceva mai mult decât incasează după noua orânduială a lui Melchisedec.

Acestea treacă-ducă-se dar se mai afirmă și aceia, că art. 59 din legea timbrului abrogă dispozițiunile legii succesorale intru-cât privește per-

soana inventarizatorului. Caut și eu, dar nu aflu astfel de dispozițiuni, însă ce să-i faci, ori fi mai multe feluri de legi și basta.

În unele părți nu se trece nimic la cartea funduară până-când petiționarul nu-și justifică cetățenia română, ba mai era o dispozițiune în senzul căreia petiționarul trebuia să producă certificat că se ocupă cu agricultura, atunci când era vorba de Cumpărarea de pământ, dar aceste dispozițiuni numai pentru acele regiuni se vede că sunt valabile, iar dacă vor fi valabile în toate părțile, atunci unii ne putem mândri zicând, „Ca la mine nu-i la nime“.

În unele părți se timbrează inventarul cu 7 lei, iar atestatul de evaluare cu 57, în altele se timbrează inventarul cu 7 Lei, iar dacă nu conține și prețuire, se timbrează cu 53 lei, pe când atestatul de evaluare e scutit de timbru.

Ori-cari ar fi dispozițiunile relative la cele de mai sus, ele ar trebui să fie uniforme, căci altfel se mai ivesc neînțelegeri.

Fiind notarii și reprezentanți ai fiscoiului, în comune, pe-de-o parte ar trebui în situația de azi să contribuie și ei la frustrarea fiscoiului iar pe altă parte să-i bage pe locuitori la contravenție, dar pentru aceasta ar trebui să ne mai naștem odată și atunci însă să avem cameleoni drept învățători căci altfel urmăm calea din trecut, cautând să împăcăm și capra și varza, până-când avem a sprijini și interesele statului și ale contribuabilului.

Trebuie să fim odată categorici, iar dacă legea e categorică, trebuie să se și aplice așa, cum este, să se dea instrucțiuni generale cu privire la aplicare și să se și controleze stricta aplicare, căci altfel și atunci, când într-o parte credem că am ajuns-la normal, vedem, că în altă parte suntem tot la început, sau în altă parte, pentruca să ne apucăm și atunci de modificarea legii respective și nu ne punem să constatăm cum s'a încercat punerea ei în aplicare.

I, Sas notar.

Numirea, salarizarea notarului comunal etc.

Propunerea Directoratului Ministerial Timișoara

Art. 178., se va modifica în întregime respective în parte în felul următor:

„Notarul comunal, sau notarul de circumscripție va fi ales pe viață definitiv și inamovibil și nu va fi îndepărtat decât pe cale disciplinară de către consiliul comunal respectiv de către consiliile comunale din circumscripția notarială, cu majoritate absolută de voturi, în baza unui concurs publicat de către primpretorul plasei resp. înainte cu cel puțin 15 zile libere. Primpretorul plasei după expirarea termenului de concurs, în termen de 24 ore înaintează subprefectului toate cererile întrate la pretură până la data fixată în concurs. Subprefectul va transpune toate actele întrate la dânsul comisiunii județene pentru propuneri de numiri și înaintări, în termen de 24 ore.

Comisiunea pentru propuneri de numiri și înaintări, cercetează actele întrate pentru a constata dacă petenții îndeplinesc condițiunile prevezute de legea statului funcționarilor publici și legea de față. Constatând aceste condițiuni își va da avizul pentru trei din cei mai buni candidați și apoi toate cererile, împreună cu avizul său, le înaintează subprefectului, care la rândul său le transpune primpretorului plasei în termenele prevăzute în alin. precedent. Primpretorul la rândul său este deobligat a fixa ziua alegerii, care nu poate trece 10 zile libere. Pentru ziua alegerii primpretorul va convoca consiliul comunal respective consiliile comunelor din circumscripția notarială la reședința notarială a comunei, sau a circumscripției, pentru a proceda la alegerea notarului.

Cu această ocazie consiliile întrunite respective consiliul comunal va fi prezidat de către primpretorul plasei. Alegerea se va face prin vot secret.

Despre întreaga procedură a alegerii, despre votare etc. se va dresa proces verbal, în baza căruia primpretorul va declara ales pe cel cu majoritatea absolută.

Actele referitoare la alegerea notarului se vor înainta, pe cale ierarhică, prefectului în termen de 48 ore pentru a se pronunța asupra confirmării notarului.

În contra alegerii are loc contestație în termen de 10 zile la autoritățile tutelare, cu drept suspensiv. Notarul ales de consiliul comunal nu va putea intra în funcțiune până la confirmare. În contra actului de confirmare se poate face apel în 15 zile la Directoratul Ministerial.

Intrucât nu s'ar putea obține majoritatea absolută de voturi, votarea se va repeta în aceeași zi și aceeași ședință.

Intrucât nici prin această repetare a votării nu se va obține majoritatea absolută delegația consiliului județean, la propunerea primpretorului, va numi pe unul dintre cei trei candidați propuși de către comisiunea de numiri și înaintări de pe lângă Prefectura județului.

Prin această modificare a art. 172 se suprimă alin. 1. 2 și 3 din art. 178 legea pentru O. A. L.

Art. 178 alin 4 se modifică în felul următor:

Notarul trebuie să fie absolvent al școlii de notari, cu bacalaureat, având la bază o praxă de cel puțin 2 ani în calitate de subnotar sau funcționar comunal, după absolvirea școlii de notari, sau cel puțin 4 ani înainte de absolvire școlii de notari.

Vor putea fi numiți notari și doctorii și licențiații în drept sau în științele de stat întrucât au trecut examenul de notar și au o praxă de subnotar de cel puțin un an Licențiații în drept, doctorii în drept și licențiații în științele de stat nu sunt obligați la frecventarea cursului de notar, dar sunt obligați la depunerea examenului de notar, în oricare, sesiune de examene a școlilor de notari.

Au dreptul să fie numiți notari doctorii și licențiații în drept sau științele de stat fără a depune examenul de notar, întrucât sunt funcționari administrativi din administrația Ministerului de interne, Directoratul Ministerial, Serviciului Internelor, Municipii, Județe, comunele urbane și comune rurale. întrucât au împlinit 5 ani consecutivi în serviciul acestor administrații, în orice funcțiuni.

Excepțiunea prevăzută la art. 178 alin. 4 șirul 3—5 expiră la data de 31 Decembrie 1930 respective la sfârșitul anului școlar 1930—31 prevăzut în regulamentul pentru organizarea și funcționarea școlilor de notari.

Art. nou. Notarii comunali și cercuali vor fi salariați din partea comunelor. Salarul lor pentru cei începători nu poate fi mai mic decât cel prevăzut pentru un impiegat, va să zică actualminte 4.250 Lei,

și celelate accesorii prevăzute pentru funcționarii statului plus locuință în natură.

Art. nou. Pentru notarii actuali cari nu au salarul amintit în art. precedent, statul va întregi acest salar până la suma amintită.

Posturi noi de notari nu se pot înființa fără un salar cel puțin egal celui amintit în art. precedent.

Art. nou. La salarizarea notarilor se va lua în considerare din punct de vedere a complectării salarului din partea statului și . . .

a) salarul în numerar și eventualele adause personale date din partea comunei;

b) echivalentul în numerar a folosinței imobilelor puse la dispoziția notarului drept complectare de salar;

c) echivalentul naturaliilor date notarului din partea comunei;

Art. nou. Notarii comunali și de circumscripție vor putea înainta pe loc în conformitate cu dispozițiile statului funcționarilor publici, în a cărui cadre sunt încadrații, atât din punct de vedere a datorințelor, până la rangul pe care îl asigură calificarea ce o au.

Art. nou. Un regulament alcătuit din partea județelor și aprobat din partea Directoratului Ministerial respectiv va stabili normale de înaintare și salarizare a notarilor.

Notarul comunal și de circumscripție va fi ajutat în atribuțiunile sale de către unul sau mai

mulți subnotari, recrutați în aceleași condițiuni ca și notarul de circumscripție, cu excepția praxeii, care la subnotar trebuie să fie de un an servit în calitate de practicant administrativ la un notariat, respective primăria comunală urbană sau municipiu.

Art. 178. alin. 6 rămâne neschimbat. Alin. 7 se completează astfel: Notarul ca șef al administrației, șef al cancelariei, supraveghează, controlează și îndrumă, în cece privește activitatea administrativă a comunelor, administrația comunală avizând și pe primar, asupra lipsurilor și neregulelor constatate, luând măsuri împreună cu primarul pentru sistarea neregulilor și complectarea lipsurilor etc.

Art. 178. alin 8 șirul 1, 2, 3 se suprimă având în vedere că notarul conform propunerilor din prezentul memoriu este membru al consiliului comunal și a delegației comunale.

Restul dela alin 8 „el afișează în termen de liberațiunile etc.” rămâne neschimbat.

Art. 178 alin. 11 textul: „ajută pe primar spre a aduce la cunoștința publică în comună etc.” se va modifica astfel: „Notarul împreună cu primarul aduce la cunoștința publică în comună etc.”

Art. 178. 14 se va modifica astfel: „Notarul îndrumă și supraveghează și controlează în sate pe incasatorul sătesc și în comune pe casierul comunal.”

Incasarea contribuțiilor comunale conform art 203 din Legea asupra Contabilității publice în comunele rurale, se va face de către notar și casier, iar în sate de către notar respective secretar și incasatorul sătesc.

Incasarea debitelor date prin lege în sarcina comunelor rurale și a satelor se va incasa de notar și casier în comuna rurale și de notar respective secretar și incasator în sate.

Notarul este însărcinat cu rezolvarea întregii corespondențe comunale în cece privește chestiunile trimise spre rezolvare comunei din partea județelor și a statului. Pentru semnarea și rezolvarea acelor acte cari cad în sfera de activitate a notarului, singur el e responsabil.

E responsabil mai de parte și pentru acele acte a căror rezolvare nu cade în sfera sa de activitate, dar la a căror rezolvare el este însărcinat cu pregătirea scriptelor.

Notarul singur semnează corespondența în

chestiile pe cari legea și regulamentele în vigoare le îndrumă în sfera de activitate a notarului

În cauzele cari interesează comuna ca persoană juridică, mai departe în cauzele de notorietate publică și paupertate corespondența și scriptele vor fi semnate de notar și primar. Tot asemenea corespondența în astfel de cauze a căror rezolvare, prin legile și regulamentele în vigoare, e dată în atribuțiunea delegației consiliului comunal.

Art. 179 Se modifică astfel: Secretarul sătesc se suprimă și rămâne astfel modificat; Notarul comunal și de circumscripție este în drept a redacta etc. cu caracter juridic și este îndatorat a redacta petițiuni, pentru cei cari ar recurge la oficiul lui. Pentru aceste servicii nu va putea cere și nu va putea primi o plată respective o taxă mai mare, decât cea fixată în tariful stabilit de către Directorul Ministerial respectiv, stabilit cu avizul delegației județene și a primului președinte respective în lipsa acestuia a președintelui Curții de Apel dela sediul Directoratului.

Notarul să fie membru de drept în consiliul comunal cu vot deliberativ, deoarece notarul este în realitate pilotul și temelia întregii administrații locale comunale și ca atare este singurul în măsură a garanta, o activitatea legală și coordonată a autorității adm. locale cu aceea a autorităților de adm. generală. Aceasta a dovedit-o practica de până acum. Experiența ne arată, că organele comunale deliberatoare din adm. autonomă locală au tins să se separe și să se sustragă controlului legal, convocând consiliul comunal fără știrea notarului, lucrând pe sub mână, anume pentru a lua deliberări contrare cu disp. legii. Ori notarul comunei, ca membru de drept în consiliu și delegație, previne astfel de procedee lăaturalnice și nocive adm. generale.

Directoratul Ministerial, în baza experienței distinșilor săi conducători a mai făcut diferite propuneri, foarte practice ținând cont de realitate și împrejurările vieții adm comunale. Propuneri similare s'a mai făcut și de celelalte directorate din țară și sperăm că cei în drept vor ținea cont de aceste propuneri juste cari nu urmăresc altceva, decât ridicarea prestigiului administrației comunelor noastre rurale, toate propunerile fiind făcute cu o adevărată sinceritate și urmărind numai binele obștesc.

Certificatul militar pentru obținerea pașapoartelor

Normele de eliberare a certificatelor

Ministerul armetei a dat cercurilor de recrutare următoarele instrucțiuni pentru eliberarea certificatelor necesare la obținerea pașapoartelor.

În conformitate cu art. 7 al regulamentului pentru aplicarea legii asupra pașapoartelor, art. 6 al legii de recrutare din 1930 și art. 3 din legea organizării armatei, se dau mai jos norme după care se pot elibera certificate pentru obținerea pașapoartelor, acelor cari vor voi să plece în străinătate, în Europa.

Au drept să obțină pașapoarte

1. Tinerii între etatea 19—21 ani, cari au făcut serviciul militar ca voluntari.

2. Tinerii având etatea de 19 ani, cari n'au făcut serviciul militar ca voluntari și sunt înscrși pe tabele provizorii de recensământ indiferent dacă au bacalaureatul la baza studiilor, cu obligațiunea de a-și comunica din străinătate domiciliul ales, către cercul de recrutare din care fac parte (în legătură cu pregătirea preregimintară)

3. Tinerii de 20 ani, înscrși pe tabelele de recensământ ale clasei ce urmează a se recruta (înainte de începerea operațiunilor recrutării), cu obligațiunea de a se prezenta la recrutare, sau în fața comisiunilor de recrutare în străinătatea sau în țară.

4. Tinerii recrutați, fără drept la termen redus, numai pentru căutarea sănătății și numai între data operațiunilor recrutării și până la încorporare.

Pașaportul va fi cu termen fix și cu obligațiunea de a comunica cercului de recrutare domiciliul unde poate fi găsit în străinătate.

5. Tinerii cari au compărut în fața consiliului de recrutare, adică acei cari au recrutat cu clasa lor după etate și care au obținut una din următoarele situațiuni legale:

a) Tinerii cu termen redus, amânați pentru continuarea studiilor în străinătate.

b) Dispenzații provizoriu ca susținători de familie, pe timpul validării dispenselor (numai aceia cari vor dovedi că au nevoie pentru căutarea sănătății, sau dacă prin ocupațiunea lor declarată la recrutare, au nevoie de a călători în străinătate).

c) Dispenzații medicali în primii 7 ani, până la revizuire, cu obligațiunea vizei anuale.

d) Scuțiții de serviciul militar (improprii de serviciul militar) precum și reformații, afară numai dacă fiind revizuiți au fost găsiți buni de serviciul militar și sunt chemați pentru încorporare.

e) Amânații ca având frate sub drapel, numai pe timpul cât au dreptul la această situațiune.

6. Tinerii, între etatea de 21—41 ani, cari au făcut serviciul militar sub arme și se găsesc în următoarele situațiuni.

a) Au făcut serviciul militar cu termen redus și se găsesc lăsați la vatră în concediu anticipat.

Pot pleca în străinătate cu obligațiunea de a-și comunica domiciliul la plecare și a se prezenta în străinătate la atașatul militar sau la legațiune, pentru a li se putea înmâna eventual ordine de chemare.

b) Au făcut serviciul militar (termenul întreg) și sunt lăsați la vatră anticipat.

N'au drept la pașapoarte pentru a eși din țară

1. Dispenzații condițional pentru a se preoți (seminariști precum și preoții cultelor necreștine (hogii și rabinii) — cu excepțiunea pentru seminariști când sunt trimiși la studii în străinătate, iar pentru preoții cultelor necreștine numai pentru căutarea sănătății.

2. Nesupușii la încorporare și dezertorii de sub arme până la 50 ani.

3. Tinerii încorporați, pe timpul serviciului

militar (cu excepțiunea pentru acei cari obțin aprobarea specială a ministerului armatei conform art. 39 serviciul interior).

4. Nesupuși la viza livretelor din toate elementele armatei (până ce lichidează această situațiune.)

5. Nesupușii la concentrare, idem.

6. Revizuiții (fost scuțiți și reformați) și cari urmează a fi încorporați.

7. Tinerii recrutați cari urmează a fi încorporați în același an (cu excepțiunea dela Cap. I. punctul 4).

8. Tinerii de sub arme aflați în concediu medical, cu excepțiunea celor prevăzuți la Cap. II. punctul 3.

9. Tinerii amânați pentru studii în țară.

10. Acei cari au făcut serviciul militar dar sunt chemați la concentrare în acel an.

11. Acei cari au început serviciul militar și au fost lăsați în prisosul de contingent, fiind la dispozițiia ministerului armatei, pe tot timpul cât contingentul respectiv se află sub arme.

Liberarea pașapoartelor pentru alte continente

În celace privește certificatele necesare pentru obținerea pașapoartelor: pentru emigrare, sau pentru plecare în alte continente decât Europa se va aplica întocmai prescripțiunile Marelui Stat Major secțiia II-a, urmând ca pentru fiecare caz în parte să decidă comisiunea instituită la ministerul muncii din care face parte și delegatul Marelui Stat Major.

IV. În certificatele eliberate de cercurile de recrutare, de lângă enunțarea situației militare ce are tșnărul, se va da și avizul dacă solicitatorul poate sau nu obține pașaportul cerut, așa cum prevede art. 7 al 3 din regulamentul legii pașapoartelor.

Acei cari cer plecarea din țară, pentru căutarea sănătății, vor fi examinați de medicul comandamentului diviziei sau corpului de armată, cel mai apropiat, care va opina dacă plecarea este necesară sau nu.

Cel nemulțumit cu avizul cercului de recrutare vor face apel la comandamentul teritorial al corpului de armată respectiv, sau direct la ministerul armatei, serviciul recrutării, care vor decide.

Toate ordinele circulare sau instrucțiuni anterioare sunt și rămân anulate.

Modificarea legii pentru organizarea administrațiunii locale

Memoriu asupra observațiunilor făcute în cursul aplicării legii pentru Organizarea Administrațiunii Locale, relativ la nepotrivirile, greutățile, dificultățile, lacunele și nedumeririle ce s'au constatat, înaintat Ministerului de Interne de către Directoratul Ministerial Timișoara.

În cursul aplicării Legii pentru Organizarea Administrațiunii Locale s'au ivit unele greutăți, nedumeriri, nepotriviri, lacune; toate aceste dificultăți, ce s'au repercutat nefavorabil asupra vieții administrative, provocând o desagregare și desorientare, asupra căroră ne permitem a Vă prezenta, prin acest memoriu, observațiunile noastre.

Ne permitem, ca o concluzie a discuțiunilor ce

le-am avut asupra acestei chestiuni cu D-nii Prefecți, Președinții delegaților județene și a delegaților municipale, dar și în baza experienței noastre, să Vă arătăm și motivele cari credem să fi provocat aceste neajunsuri.

Un motiv principal este lipsa Regulamentului de aplicare al legii. Era de prevăzut, că în lipsa acestui regulament, în cursul aplicării, vom întâmpina dificul-

tăți mari. Încă la discuția anteproiectului de lege ne-am permis a atrage atențiunea Domnului Ministru Mirto, asupra consecințelor grave, pe cari le-ar putea provoca aplicarea fără regulament a legii.

Legea conține multe lacune, iar o parte din dispozițiunile ei, și din fatalitate o parte mare, sunt susceptibile de interpretări. Acest regulament era chemat să dea explicațiile necesare, să completeze, să arate intențiunile legiuitorului și să indice norma unitară de urmat în aplicarea și executarea legii.

Din cauza lipsei acestui regulament s'au ivit neajunsuri și neînțelegeri.

Fiecare autoritate administrativă, atât generală cât și cea autonomă, interpreta și executa unele dispozițiuni ale legii după convingerea, cunoștința și credința sa, mai mult sau mai puțin adaptând dispozițiunea legii necesităților reale. Astfel s'a întâmplat că, în executarea aceluiaș articol de lege, în Țară, se urmau diferite norme, și contradicere între ele, dar în contradicere cu intențiunea legiuitorului și în mai multe cazuri provocând desorientare, mai exact, completă zăpăceală.

Soseau apoi instrucțiunile explicative ale Ministerului de Interne, cari și ele nu întotdeauna erau lipsite de contradicere, ba adeseori se izbeau de principiul autonomiei și puteau să aducă prejudicii părților interesate, ba chiar și statului. (Vezi instrucțiunile referitoare la confirmarea notarilor.)

Această importantă lege de reformă administrativă, nu se putea pune în aplicare fără Regulament de aplicare.

Este fără îndoială, că cele mai multe dificultăți și neajunsuri, cari paralizază întreaga viață publică, se pot atribui întârzierii sau lipsei totale a regulamentelor de aplicare, a diferitelor legi și a unui regulament de serviciu interior a tuturor serviciilor din Țară.

Al doilea motiv al dificultăților pe cari le întâmpinăm, credem a fi faptul, că această importantă reformă administrativă se aplică tocmai în timpul cel mai nepotrivit, când ne găsim încă în cursul procesului de consolidare, în epoca unei vieți sociale și economice încă neechilibrate. Dar experiența ne arată, că cetățeanul încă nu este suficient de pregătit pentru autonomia prea largă ce i-se acorda.

Autonomia atât de largă, pusă în aplicare, fără a se ține seamă de gradul de educație a cetățeanului, de viața reală, de necesitățile actuale, de psihologia cetățeanului preocupat de grelele încercări economice, și de agitațiile sociale atât de păgubitoare, a întâmpinat multe neajunsuri, drepturile și libertățile autonome fiind utilizate și executate de multe ori în detrimentul intereselor generale.

Exemple: Consiliile comunale vor să-și aleagă notari, *efini*, cum spun ei, fără pregătiri; consiliile refuza se aprobe în bugete cheltueli obligatorii de interes local și general; nu se îngrijesc de drumurile comunale; consiliile țin ședințe cu excluderea notarului, aducând hotărâri păgubitoare; unele consilii județene și municipale se cred în drept a refuza respectarea legii contabilității publice; ba un consiliu județean a mers până acolo, încât prin o bizară interpretare a legii, a chemat în judecată Comitetul Local de Reviuire, autoritatea lui tutelară în fața contenciosului (Curtea de Apel), pentru că această autoritate tutelară a lui n'a înțeles se aducă hotărârea cei convenea; apoi intrarea atâtor comuniști în consiliile municipale, cari prin atitudinea lor paralizază orice acțiune a

consiliului și fac declarațiuni, prin cari se umilește autoritatea și demnitatea noastră de stat, fără ca să se poată lua imediat și eficace măsuri pentru delătura-re lor, căci legea administrativă, combinată cu cea electorală, cere să fi fost judecați definitiv de justiție întâi, și numai apoi se pot exclude sau declara de nedemni. Și mai sunt nenumărate alte exemple.

Părerea noastră modestă este, că până la consolidarea desăvârșită a vieții noastre publice, sociale și economice, era bine, ca dreptul autonom al unităților locale să fie adaptat, gradului de educație a cetățeanului, situației și necesităților reale.

De aceea, credem că, era bine, ca în Comisiunea încredințată cu redactarea anteproiectului legii, să fi luat parte și doi sau trei practicieni în materie de drept administrativ, a căror propuneri și păreri puteau aduce prețioase servicii.

Un alt motiv, ce se repercutează extrem de nefavorabil asupra vieții administrative și ceace face în fața opiniei publice se scada autoritatea, și importanța acestei reforme, este realitatea tristă, că descentralizarea administrativă s'a realizat numai la aparență, în fond nu.

Lipsa de atribuțiuni, apoi desinteresul pe care în special unele Ministre îl poartă acestui principiu de descentralizare, dar mai ales, că atribuțiunile Directoratelor nu sunt stabilite prin lege, și nu în măsura cerută de interesele administrative locale și de rolul ce trebuie să-l îndeplinească Directoratele, descentralizarea în forma ei de astăzi este iluzorie și a produs decepții și neîncredere în opinia publică.

Cu sinceritatea, ce ne obligă, suntem datori să stabilim acest adevăr.

Dar din principiul descentralizării ar rezulta, că pe întreaga scară a ierarhiei administrațiunii generale să se transmită atribuțiuni dela puterea centrală asupra autorităților, pentru-că astfel, aceea administrațiune să fie mai accesibilă, mai eficientă pentru cetățean, mai promptă și astfel mai eficace.

Ori, chiar în măsura insuficiență, cum se prezintă azi, descentralizarea s'a limitat la Directorate.

Prefecții de județe, Primpretorii de plăși n'au atribuțiuni de autoritate administrativă, sunt organ de control și supraveghere.

Această lipsă de autoritate și atribuțiuni a Prefectului și a Primpretorului nemulțumește în măsură mare cetățeanul, care aștepta, ca prin descentralizare să-și poată aranja năcazurile și chestiunile la el acasă, iar acum se vede pus pe drumuri constisitoare la Directorate și cum acolo în mod definitiv nu pot aranja aproape nimic, mai departe la București. Așa vorbește azi cetățeanul.

Descentralizarea administrativă în mod efectiv și în măsura cea mai largă, constituie o necesitate indispensabilă și urgentă. Tocmai acum, în epoca de consolidare, mai mult ca oricând, autoritatea de stat prezentată prin instituțiunile și organele administrative bine descentralizate, trebuie să se afirme, tocmai în interesul echilibrării și consolidării.

În realitate se acordă o autonomie largă, fără ca prin lege, să se fi coordonat raportul și legătura organică între autoritatea de stat și între administrațiunea autonomă locală.

(Va urma)

Administrația Română

inserează publicațiuni oficiale și particulare cu prețurile cele mai moderate.

TABLOU

despre diferența de salar cuvenită notarilor în urma înglobării indemnizației speciale la salariul de bază pe timpul dela 1 April 1923 până la 31 Decembrie 1925 data când notarilor au devenit funcționari de stat

Anii de serviciu	Salar			A primit				În urma calculării indemnizației speciale la salariul de bază trebuia să primească				Diferența ce trebuia să primească lunar face deci	OBSERVARE
	de bază	Indemnizație specială	Total	dela	Spor de scum-pete	Spor de 30%	Total spor	dela	Spor de scum-pete	Spor de 30%	Spor total		
	Lei	Lei	Lei		Lei	Lei	Lei		Lei	Lei	Lei	Lei	
0—3	450	300	750	I-IV. 1923	350	—	350	I-IV. 1923	600	—	600	250	
				1924	472	—	472	1924	810	—	810	335	
				1925	472	140	612	1925	810	240	1050	435	
3—6	500	300	800	I-IV. 1923	350	—	350	I-IV. 1923	600	—	600	250	
				1924	472	—	472	1924	845	—	845	370	
				1925	472	140	612	1925	845	250	1095	480	
6—9	550	300	850	I-IV. 1923	350	—	350	I-IV. 1923	650	—	650	300	
				1924	472	—	472	1924	877	—	877	405	
				1925	472	140	612	1925	877	260	1137	525	
9—12	600	300	900	I-IV. 1923	350	—	350	I-IV. 1923	650	—	650	300	
				1924	472	—	472	1924	877	—	877	405	
				1925	472	140	612	1925	877	260	1137	525	
12—15	650	300	950	I-IV. 1923	350	—	350	I-IV. 1923	700	—	700	350	
				1924	472	—	472	1924	945	—	945	470	
				1925	472	140	612	1925	945	280	1225	610	
15—18	700	300	1000	I-IV. 1923	350	—	350	I-IV. 1923	700	—	700	350	
				1924	472	—	472	1924	1080	—	1080	605	
				1925	472	140	612	1925	1080	320	1400	785	
18—21	750	300	1050	I-IV. 1923	350	—	350	I-IV. 1923	800	—	800	450	
				1924	472	—	472	1924	1080	—	1080	605	
				1925	472	140	612	1925	1080	320	1400	785	
21—24	800	300	1100	I-IV. 1923	350	—	350	I-IV. 1923	800	—	800	450	
				1924	472	—	472	1924	1080	—	1080	605	
				1925	472	140	612	1925	1080	320	1400	785	
24—27	850	300	1150	I-IV. 1923	350	—	350	I-IV. 1923	900	—	900	550	
				1924	472	—	472	1924	1215	—	1215	740	
				1925	472	140	612	1925	1215	360	1575	960	
27—30	900	300	1200	I-IV. 1923	350	—	350	I-IV. 1923	950	—	950	600	
				1924	472	—	472	1924	1315	—	1315	840	
				1925	472	140	612	1925	1315	390	1705	1090	
30—33	950	300	1250	I-IV. 1923	350	—	350	I-IV. 1923	950	—	950	600	
				1924	472	—	472	1924	1315	—	1315	840	
				1925	472	140	612	1925	1315	390	1705	1090	

Tablou

despre diferența de salar cuvenită subnotarilor în urma înglobării indemnizației speciale la salarul de bază pe timpul dela 1 April 1923 până la 31 Decembrie 1925

Ani de serviciu	Salar			A primit				In urma calculării indemnizației speciale la salarul de bază trebuia să primească				Diferența ce trebuie să primească lunar face deci	Observari		
	de bază	Indemnizație specială	Total	dela	Spor de scum-pete	Spor de 30%	Total spor	dela	Spor de scum-pete	Spor de 30%	Spor total			Lei	
															Lei
0—3	350	250	600	I-IV.	250	—	250	I-IV.	450	—	450	200			
				1923				1923						607	270
				1924				1924						607	270
3—6	390	250	640	I-VI.	250	—	250	I-IV	450	—	450	200			
				1923				1923						607	270
				1924				1924						607	270
6—9 etc.	430	250	680	I-IV.	250	—	250	I-IV	500	—	500	250			
				1923				1923						675	335
				1924				1924						675	335
				1925	337	100	437	1925	675	200	875	435			

Diferența de salar notarii și subnotarii sunt în drept a o pretinde dela acele comune unde au făcut serviciu din 1 April până la 31 Dec. 1925.

Notarii și subnotarii județului Bihor au primit diferența de salar în anul trecut, care în baza hotărârii delegației cons. jud. Bihor No. 1641 din 8 Martie 1930 a fost prevăzută, în bugetul fiecărei comune. Trienanele cuvenite sunt înglobate în salarul de bază.

Proiect de lege

pentru

modificarea articolelor 44, 178, 429, 430, 432, 435, 437, 453 și 454 din legea pentru organizarea administrației locale, votat de adunarea deputaților în sesiunea dela 23 Decembrie 1930

Art. I. — Art. 44 va avea următoarele redacțiuni:

„Satele din cuprinsul aceleiași comune se pot asocia între ele pentru a forma împreună o unitate administrativă sătească.”

Această asociere se va hotărî în urma inițiativei luată de organele deliberative și după consimțământul tuturor celorlalte sate cu care urmează să fie unite. În caz de neînțelegere, delegațiunea permanentă județeană va decide.”

„În caz de unire în cursul mandatului, consiliul unității noi create se va compune din primari și membrii delegațiunii permanente ai satelor componente. Primarul ajutorul și membrii delegațiunii în unitatea din nou creată se vor alege de către consiliu din sânul său. Membrii consiliului vor funcționa fiecare până la expirarea termenului pentru care au fost aleși.”

„Toate aceste hotărâri, relative la formarea acestor unități administrative, prin unirea satelor, sunt supuse aprobării consiliului județean.”

Art. II. — Aliniatul I. al art. 178 se modifică precum urmează:

„Notarul comunal la comunele rurale dintr'un singur sat va fi numit de consiliul comunal și confirmat de directorul ministerial.”

Art. III. — La art 178, sub aliniatul I. modificat se va introduce un nou aliniat, în cuprinderea următoare:

„În comunele rurale compuse din mai multe sate, secretarul satului de reședință va trebui să intrunească condițiunile cerute notarului și va face și oficiul de notar comunal, primind din bugetul comunei un supliment de salariu care nu va depăși 50 0/0 din salariul său.”

Art. IV. — Aliniatul I. de sub art. 429 se modifică precum urmează:

„Cotele adiționale asupra veniturilor înființate prin articolul 72 din legea asupra unificării contribuțiilor directe, cuvenite comunelor formate din mai multe sate, rămân acelor comune în proporție de 10 0/0, restul de 90 0/0 din aceste cote trece ca venituri ale satelor. Delegațiunea permanentă județeană va putea însă mări cota rămasă comunei până la 25 0/0 atunci când acesta ar fi necesar pentru echilibrarea bugetelor. Satele pot însă acorda subvenții în favoarea comunei căreia aparțin.”

Art. V. — Art. 430 se modifică precum urmează:

„Dacă cheltuielile normale și periodice nu pot

fi acoperite din veniturile generale ale acestor autorități completate cu acelea obținute pe baza articolului precedent, se vor putea înființa temporar cote adiționale suplimentare asupra veniturilor prevăzute în art. 72 din legea asupra contribuțiilor directe, care prin derogare dela dispozițiunile menționatei legi, nu vor putea depăși dobitoitul cotelor ce le sunt afectate prin sus menționatul articol."

Art. VI. — Art. 432 va avea următoarea redacțiune:

„Satele, comunale și județele mai pot percepe:

a) Cotizațiuni pentru crearea sau întreținerea de lucrări excepționale care nu pot fi suportate din veniturile generale și care folosesc în deosebi unei categorii de locuitori sau unei părți din teritoriul lor;

b) Cotizațiuni benevole pentru acoperirea lipsurilor bugetare;

c) Prestațiuni în natură pentru îndeplinirea unor servicii excepționale și urgente provocate de inundații, incendii, înzăpeziri, etc."

Art. VII. — Art. 435. se modifică în întregime precum urmează:

„În fiecare an, odată cu întocmirea bugetelor respective, consiliile satești, comunale și județene, examinează și decid asupra necesității de a înființa cote suplimentare, taxe, cotizațiuni și prestațiuni în natură, pe exercițiul viitor.

Deasemeni, în cursul anului, ori de câte ori situațiunea bugetară sau necesități excepționale vor cere, consiliile se vor întruni și vor decide asupra procurării de venituri pe exercițiul curgător.

Consiliile pot decide însă și reducerea sau desființarea veniturilor excepționale dacă ele nu mai sunt necesare."

Art. VIII. — Art. 437 se modifică în întregime precum urmează:

Încheierile consiliilor asupra înființării sau desființării de cote suplimentare, cotizațiuni și prestațiuni în natură se vor aduce la cunoștința publică prin toate mijloacele și vor sta afișate timp de 15 zile la ușa autorităților respective.

După expirarea termenului de afișare, constat prin proces-verbal, încheierile consiliului sâtesc vor fi supuse votului obștesc al locuitorilor.

Dl. Președinte însoțit de colegul Petre Popoviciu s'au prezentat în săptămâna trecută dlui Ministru de Interne prezentând memoriul Uniunii în legătură cu modificarea legi pentru organizarea administrațiunii locale.

Cu aceea ocaziune au înaintat și un memoriu în legătură cu ordonarea diferenței de salar, cuvenită după înglobarea indemnizației speciale în salarul de bază, arătând că întrucât notarii nu-și vor primi diferența cuvenită, se vor adresa în corpore justiției, întrucât aceasta diferență s'a acordat tuturor funcționarilor județeni și comunali.

Presidiul luând cunoștință că unele Tribunale din țară a interzis notarilor da a mai redacta lucrări particulare fără caracter juridic, a sesizat Ministerul de Interne, care a intervenit la Ministerul Justiției prin adresa No. 1010-1931 cerând a-se dispune Tribunalelor să revoace ordinul dat, intru-

Adunarea obștească se va convoaca și va decide potrivit normelor stabilite în legea de față la art. 53.

Hotărârile adunărilor obștești și ale consiliilor comunale și județene sunt supuse apelului înaintea delegațiunii permanente județene sau a Comitetelor de revizuire, după normele stabilite în legea de față.

Art. IX. — La art. 453 se introduce un nou aliniat, în cuprinderea următoare devenind aliniatul II:

„Statul nu poate trece în sarcina autorităților locale servicii cari îi aparțin, fără consimțământul organelor deliberative respective și fără asigurarea fondurilor corespunzătoare. Comunele și județele sunt în drept să refuze însrierea în bugetele lor a unor asemenea cheltuelii dacă nu se respectă formele de mai sus."

Art. X. — La art. 454 se introduce un nou aliniat în cuprinderea următoare și care va deveni aliniatul III:

„Salariile și indemnizațiile consiliului și funcționarilor administrativi satești, comunali și județeni nu vor depăși cotele de mai jos:

a) Pentru sate și comune rurale 50 % din veniturile ordinare și periodice. Oricare ar fi însă veniturile, cuantumul acestor alocații nu va putea depeși suma de 150.000 lei;

b) Pentru comune urbane și municipii, în afară de municipiul București: 25 % în cazul când veniturile normale ating 20.000.000 lei, 20 % în cazul când aceste venituri sunt superioare. Oricare ar fi însă veniturile, cuantumul alocației de personal nu va putea depăși suma de 12.000.000 lei;

c) Pentru județe: 12 % în cazul când veniturile normale și periodice ating 20.000.000 lei, 18 % în cazul când aceste venituri sunt superioare. Oricare ar fi însă veniturile, cuantumul alocației de personal nu va putea depăși suma de 8.000.000 lei.

Plafulonul stabilit la alin a) b) și c) nu va putea fi depășit decât în cazuri bine justificate și cu aprobarea organelor tutelare respective."

Art. XI. — Prezenta lege se va pune în aplicare din momentul promulgării, dispozițiunile ei fiind obligatorii pentru exercițiul bugetar al anului 1931.

cât cetățenii se pot adresa oricui, pentru redactarea actelor lor, cari nu au nevoie de autentificare, deci cu atât mai mult notarilor cărorali-sa acordat acest drept prin art 179 din L. P. O. A. L.

Asociația generală a funcționarilor publici din țară a hotărât editarea unui ziar pentru funcționari, care se va ocupa numai cu chestiuni ce interesează salariații publici. Costul abonamentului e 120 lei anual. Ziarul se poate abona direct la asociație în București Bulevardul I. C. Brătianu No. 26.

Fiecare funcționar public are obligamentul moral să se aboneze la acest ziar.

Orice notar conștient se abonează la:

„Administrația Română“
și își achită abonamentul

INFORMAȚIUNI

Către cititori!

Ne adresăm iarăși cu dragoste și cu înțelegere către cititori. Le adresăm rugămintea călduroasă de a ne trimite regulat costul abonamentului, de care avem nevoie atât de mare. La ultimul număr al revistei am anexat un mandat postal și avem convingerea, că toți cititorii vor simți de a lor datorie de a ne trimite la timp abonamentul. Credem că vom fi înțeleși, că în criza economică prin care trecem, acum mai mult ca oricând avem nevoie de concursul lor, căci fără de abonamente trimise la timp, nu vom fi în stare să apărăm regulat, ceace cu siguranță ar fi un mare rău pentru notari, ale cărei interese la susținem.

„Administrația Română“ a dat dovadă că știe să susțină interesele profesiei, pentru ale cărei vederi adesea a luptat fără teamă și plin de energie. Fără, îndoială astăzi notarul are mai multă nevoie decât oricând de glasul autorizat și plin de curaj, al revistei. Colegii noștri știu însă prea bine, că în ultimul timp ea a pierdut aproape toate mijlocele de cari dispunea mai înainte, așa că astăzi ea nu mai dispune aproape de nici un alt mijloc bănesc, decât de abonamente. Nădăjdum că toți colegii noștri înțelegând interesul pe care îl are administrația de a dispune în aceste vremuri grele de un organ de presă, vor face la nevoie toate sacrificiile să poată trimite la timp abonamentul.

Pentru a întâmpina eventuale întârzieri în primirea revistei rugăm pe dñii abonați cari și-au schimbat adresa, să ne comunice imediat, pentru a face modificările necesare în registrele de abonați.

Dñii colegi cari nu și-au primit salariile pe cele 10 luni trecute sunt rugați a comunica aceasta de urgență redacției noastre, pentru a dovedi forurilor competente situația grea în care ne găsim.

Presidiul face un călduros apel și roagă pe toți membrii Uniunii să achite taxele și abonamentul revistei, căci altfel orice activitate va stagna. Cei cari doresc ca „Administrația Română“ să existe și să prospereze au datoria să nu interzică achitarea abonamentelor lor și să colaboreze la revistă. Cu primul curier trimiteți prin mandat postal, pe adresa casierului nostru costul abonamentului.

Sumele de bani (mandate postale, scrisori de valoare etc.) sunt a-se trimite dlui Ioan Hajdeu casierul Uniunii, notar Cociuba-Mare p. u. Tinca jud. Bihorl

Revista „Administrația Română“ publică concurs, pentru premiarea celei mai bune lucrări în legătură cu administrația comunală.

Cei cari doresc a lua parte la acest concurs, vor înainta lucrările lor la redacția revistei în Cluj Str. Hașdeu 93, până la data de 15 Martie 1931. notând pe plic mențiunea „pentru concurs“.

Premiul se va stabili de către Comitetul de redacție. Cele mai bune lucrări se vor publica în revistă.

Scritori vărsați în toate agendele administrative și în cele de dare, cu practică de mai mulți ani caută posturi. Cei interesați se vor adresa redacției revistei noastre.

Eliberarea de copii, după caetele de sarcini și condițiile gen. de licitații. În conformitate cu ord. Ministerului de Interne No. 12517—C 1930, la cerere, se vor elibera participanților la licitațiile publice, — copii după caetele de sarcini și condițiile generale de licitație, cu obligațiunea ca aceștia să suporte atât cheltuielile de copiere cât și pe cele de expediție.

Precizarea sumelor, în ofertele înaintate la licitații. Pentru a se evita îndoelile, ce au loc, asupra prețurilor oferite de concurenții participanți la licitații e publice. — Ministerului de finanțe, oficiul central de licitații prin ordinul No. 292.757—1930. a dispus, ca prețurile din ofertele prezentate, să fie scrise, pe lângă cifrele arabe — și în litere.

Ofertele pentru licitațiile publice, trimise prin poștă. Ministerul de finanțe, oficiul centr. de licitații prin ordinul No. 47603—1931 a dispus, că ofertele înaintate cu posta, pentru licitațiile publice sunt valabile, numai dacă aceste oferte sunt trimise sigilate și dacă sosesc înainte de ținerea licitațiilor.

Ofertele depuse netimbrate. În conformitate cu ordinul Ministerului de finanțe ofic. centr. de licitații No. 288373—1930, dacă o ofertă este depusă netimbrată la licitație și dacă ofertantul este prezent la licitație, oferta va fi luată în seamă, numai dacă se îmbrează în aceeași ședință.

Titlurile de rentă a împrumutul de stabilizare, ca garanție la licitațiile publice. Ministerul de finanțe ofic. centr. de licitații prin ordinul No. 270504—1930 a dispus, că titlurile de rentă a împrumutului de stabilizare pot fi primite drept garanție la licitațiile publice acestea fiind titluri garantate de Stat.

Valoarea lor va fi calculată la paritatea legală.

Scutirea regiilor publice comerciale și a instituțiilor de Stat, — de a depune garanțiile prevăzute de legea contab. publ. pt. furnizori. Prin ordinul No. 294422 și 326143—1930 Ministerul de finanțe, ofic. centr. de licitații a dispus, că regiile publice comerciale precum și instituțiile de Stat, cari au calitatea de a concura la licitații, ca de exemplu: școli de meserii, normale etc. sunt scutite de depunerea garanțiilor prevăzute de legea Contabilității publice pentru furnizori, atât la ținerea licitațiilor, cât și la încheierea contractelor.

Publicarea licitațiilor cu valoarea până la 50.000 Lei. În conformitate cu ordinul Ministerului de finanțe, ofic. centr. de licit. No. 30489—1930, publicarea licitațiilor a căror valoare nu trece de 50.000 Lei, se va face într'un ziar oficial local și într'o foaie locală.

A apărut

Volomul I din marele

„INDREPTAR ADMINISTRATIV“

Alcătuit de d-nii:

T. C. Marinescu

Director General în Ministerul de Interne
Direcția Personalului
Secretar-general delegat

I. C. Nicolau

Director General în Ministerul de Interne

C. G. Grigorescu

Subdirector general în Ministerul de Agricultură și Domenii

A. Chiper

Director în Ministerul de Agricultură și Domenii
Șeful Secției Pășunelor

Al. Lascarov-Moldovanu

Avocat cl. I al Ministerului de Interne

Dr. V. Voiculescu

Medic Sanitar al Muncipiului București

Petre Ștefănescu

Inspector General Administrativ în Ministerul de Interne

Pentru uzul tuturor funcționarilor din diferitele ramuri administrative ale țării, — Autorităților publice de toate felurile și toate gradele, — instituțiilor, băncilor, studenților, etc.

Acest îndreptar, care de fapt, este un mare dicționar administrativ, cu totul nou în publicistica noastră românească, este menit a fi un îmbogățitor de cunoștințe un cruțător de energii și un îmbolditor de activități creatoare pe ogorul vieții noastre publice.

Consultarea lui va fi pentru oricine de un folos practic imediat și netăgăduit.

Autorii lui, gândindu-se că trebuie să facă din el o lucrare care să poată sta la îndemâna câtor mai mulți, n'au cruțat nici o jertfă și, deși lucrarea este impunător de voluminoasă, peste 800 pagini pe două coloane, cu literă compactă, au statornicit un preț popular de 400 (patru sute) lei volumul.

Volomul II, care are acelaș număr de pagini, a apărut. Peste o sută cincizeci de legi sunt folosite în aceste două volume.

Tirajul lucrării nefiind prea mare, îndemnăm pe abonați și cititorii noștri, a-și opri din vreme exemplarele ce le sunt de nevoie, asigurându-i că banul lor va căpăta astfel o întrebuințare din cele mai rodnice.

A APĂRUT: *Manual de drept constituțional Român*

de
D. R. M. VARARU

Consilier în Comit. Central de revizuire
Profesor și Docent universitar

1 Volum, 120 pagini, format mic, pus la curent cu întreaga
Legislațiune, Doctrină și Jurisprudență a ultimei legislaturi

PREȚUL LEI 95.—

In depozit la librăriile: **ALCALAY și CARTEA ROMÂNEASCA București**

Invitare de abonament

Cu prima Ianuarie 1931 deschidem un nou abonament la »Administrația Română« abonamentul pe un an va fi tot numai Lei 300. Rugăm abonații noștri să binevoiască a ne trimite de urgență abonamentul înainte, că să ne putem aproviziona la timp cu cele necesare pentru a putea apare și în anul viitor tot așa de regulat, ca și în cei 10 ani de existență. Intrăm în al 11-lea an de apariție tot cu gândul curat de a lucra pentru apărarea intereselor corpului notarial prosperarea neamului nostru și îmbunătățirea administrației comunale și județane.

Administrația Română

Aviz Rugăm abonații noștri, cari ne mai datorează încă unele sume pe anii trecuți se binevoiască a le achita de urgență. Nu putem socoti de sprijitori ai revistei noastre pe aceia, cari ne îngreunează apariția, prin neachitarea la timp a abonamentului. O revistă reclama, sute de mii Lei cheltueli anual și nu poate apare regulat, dacă abonații nu achită la timp abonamentele. Ca organ care stăm în serviciul întregului corp notarial și administrației comunale, rugăm abonații noștri, ca fiecare să ne câștige câte un abonat nou, ca să putem mări revista.

Calendarul Notarului 1931

A apărut „Calendarul Notarului“ pe anul 1931 care cuprinde un foarte interesant material în legătură cu administrația comunală. // Calendarul e cel mai bine întocmit din cele apărute până de prezent. // Atragem atențiunea colegilor asupra acestei lucrări care prezintă o deosebită importanță în rezolvarea lucrărilor cuprinzând toate dispozițiunile și legile noi cu cari lucrăm zilnic. // Lucrarea e stricte necesară fiecărui notar. Având în vedere importanța deosebită și materialul bogat ce cuprinde în cele 400 pagini, recomandăm călduros tuturor colegilor comanda acestui calendar dând prin aceasta sprijinul cuvenit autorului, care este un luptător al cauzei notariale. // Costul unui exemplar e Lei 300.—

Comenzile se vor adresa autorului :

Ioachim Sas notar, Slatina-Tim.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
jud. Severin.

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

ORGANUL UNIUNEI GENERALE A NOTARILOR DIN ROMÂNIA

CLUJ, STR. HAJDEU 93.

Domnulu

Biblioteca Universității

Cluj.

